

който сѣдѣлъ единъ знатенъ Евѳоплянинъ. Той былъ казно-хранитель на Евѳопскѣ-тъ царицѣ Кандакиѣ и былъ ходилъ на поклоненіе въ храма Іерусалимскій. Като ся возвращалъ дома въ колесницѣ-тъ си, той чель Пророка Исаѣѣ. Святый Духъ внушилъ Филиппу да ся приближи до колесницѣ-тъ. Като чулъ, че велможа-та чете въ слухъ книгѣ-тъ на Пророка Исаѣѣ, Св. Филиппъ попыталъ: „разумѣвашъ ли, что четишь?“ — „Какъ можѣ да разумѣѣ, ако мя не настави нѣкой?“ Той помолилъ Филиппа да сѣдне при него въ колесницѣ-тъ. Думы-тъ на Пророка, които чель въ него время велможа-та, были слѣдующи-тъ: *Яко овца на заколеніе ведеса, и яко агнецъ прѣдъ стригущаго его безгласенъ, така не отверзаетъ устѣ Своихъ. Во смиреніи Его судѣ Его взятъ, родъ же Его кто исповѣсть? Яко вземлетъ отъ земли животъ Его* (Ис. 53 7, 8).

„Молюъ тя,“ говорилъ Евѳоплянина-тъ Филиппу, „изясни ми, за кого е писалъ Пророка-тъ: за себе, или за кого другого?“ Тогава Филиппъ наченѣлъ да му изяснява пророчество-то на св. Исаѣѣ и да благовѣствува за Спасителя нашего Іисуса Христа. Евѳоплянина-тъ слушалъ съ голѣмо благоговѣніе. Между това достигнали до една рѣкѣ. „Ето вода,“ казалъ велможа-та, „что ми мѣшае да ся кръстѣ?“ — „Ако вѣрвашъ отъ все сѣрдце, то можешъ да ся кръстишъ,“ отговорилъ му Филиппъ. — „Вѣрвамъ, че Іисусъ Христосъ е Сынъ Божій!“ воскликнулъ Евѳоплянина-тъ. Той заповѣдалъ да запрѣтъ колесницѣ-тъ, слѣзълъ при водѣ-тъ, и Филиппъ го кръстилъ.

Чтомъ пріелъ Евѳоплянина-тъ кръщеніе, Духъ Божій слѣзълъ на него; а Ангелъ вдигналъ Филиппа прѣдъ очи-тъ на новокръстенныя, който още повече позналъ отъ това чудо милосердіе-то Божіе и продължавалъ пѣти си съ радость.

Филиппъ былъ прѣнесенъ отъ Ангела въ Азотъ, отгдѣто